

XXXIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tn 12:1-3)

Lugemine prohvet Taanieli raamatust:

Neil päevil tõuseb Miikael, suur inglite vürst, ja astub välja sinu rahva laste eest. Siis on ahistuse aeg, millist pole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani. Aga sinu rahvas päästetakse – kõik need, kes on raamatusse kirjutatud. Ja paljud nende seast, kes magavad maapõrmus, ärkavad – ühed igaveseks eluks, teised teotuseks ja igaveseks ärapõlgamiseks. Siis säravad mõistlikud nagu taevaalaotuse hiilgus, ja need, kes on juhatanud paljusid õigluse teele, otsekui tähed ikka ja igavesti. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 16:5.8. 9-10. 2.11. R:1)

R: Kaitse mind, mu Jumal, sest Sinu peale ma loodan.

Kaitse mind, mu Jumal, sest Sinu peale ma loodan.

Ma ütlen sulle, Sina oled mu Issand.

Sina, Issand, annad mulle mu pärisosa ja ulatad mulle mu karika,

Sinu kätes on kõik, mis mulle liisu järgi on langenud.

R:

Ma tahan kiita Issandat, kes annab mulle nõu,

õõsiti manitseb ta mind mu neerudes.

Issand on alati mu silme ees,

Tema seisab mu paremal pool ja ma ei vangu.

R:

Sellepärast rõõmustab mu süda ja hõiskab mu hing,

ning mu ihu võib elada kartmata ohtu.

Sest Sina ei jäta mu hinge surmavalda

ega lase oma pühal näha kaduvust.

R:

Ma ütlesin Issandale: Sina oled mu Issand,

Sina üksi oled mu õnn.

Sina annad mulle teada elurajad,

Sinu palge ees on rõõmuküllus, hüved üha Su paremal käel.

R:

(Teine lugemine He 10:11-14,18)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Vana Seaduse järgi seisab iga preester päevast päeva oma ametis ja toob üha neidsamu ohvreid, mis ei suuda kunagi patte ära kaotada. Aga Jeesus Kristus on, oma ainsama ohvriga pattude eest, istunud Jumala paremale käele. Nüüd ootab ta ainult seni, kuni ta vaenlased pannakse järjeks tema jalgade alla, sest üheainsa ohvri kaudu on ta need, keda pühitsetakse, jäädavalt täiuslikuks teinud. Kus aga patud on andeks antud, seal pole patuohvrit enam tarvis.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 21:36)

Halleluuja. Valvake ja olge palves igal ajal,
et te võiksite seista Inimese Poja ees. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 13:24-32)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngeritele: "Neil päevil, pärast suurt ahistust, pimeneb päike ja kuu ei anna enam oma valgust, tähed langevad taevast alla ja taevavägesid kõigutatakse. Siis nähakse Inimese Poega tulevat pilve sees suure väe ja auhiilgusega. Ning tema läkitab oma inglid ja kogub kokku oma äravalitud kõigi nelja tuule poolt, maa äärest taeva ääreni.

Pange tähele võrdpilti viigipuust: kui selle oksad ajavad uusi võrseid ja lähevad lehte, siis te teate, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda sündivat, siis teadke, et lõpp on ukse ees.

Tõesti ma ütlen teile: see sugupõlv ei kao enne ära, kui see kõik sünnib. Aga kui taevas ja maa hävinevad, siis minu sõnad ometi ei kao. Kuid sellest tunnist ja päevast ei tea keegi – ei inglid taevas ega Poeg – ainult Isa ainuüksi."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, see võib juhtuda igauhega, kohe varsti – homsel päeval või juba täna:

kellegi väike valeliigutus, ja järgnev trauma võib viia ratastooli, võtta töövõime, muuta senist elu tundmatuseni. Samuti võib maailm kokku variseda pärast arstivisiiti, kui too teatab oma kuivas meditsiini-insenerikeeles surmahaigusest, mis jätab meile elada vaid loetud kuud...

Ja siis ei anna päike ja kuu enam valgust – maailm ei ole enam endine, tähed langevad taevast... Unistustele on kriips peale tõmmatud ja taevavägesid kõigutatakse... Armsa Jumala poole, keda on terve elu kiidetud ja tänatud rohke armu eest, tõusevad nüüd palved, mis on pigem etteheited ja ahastus.

Ahastuse päevad võivad meile läheneda ka pikkamööda. Kord tuleb, või ongi juba tulnud, see esimene päev, mil me peame loobuma oma lemmikspordist; päev, mil me enam ilma toetuskepita välja minna ei julge. Issanda päev ei pea meile aga tingimata lähenema nagu varas öösel. Kunagi ikka on käes see hetk, kui meie elu siin maa peal lõpeb, kuid seda selgemalt tõuseb meie silme ette evangeelium – hea sõnum, et Jeesuse töötused täituvad. Kui meie südametunnistus on puhas, siis pole meeletehteks põhjust. Ärgem olgem nõdrausulised! Ärgem laskem end maailmalõpustenaariumitest heidutada isegi siis, kui need on mõnevõrra tõenäolised. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, hiljuti pandi minu kogudus Saksamaal naaberkogudusega kokku. Territooriumile, kus on 9 kirikut, kus kunagi oli peaaegu igal kirikul oma preester ja kus seni oli töötanud neli preestrit, jäi nüüdseks järele ainult kolm.

Tänapäeval on moes kõiki asju statistiliselt analüüsida ja matemaatiliselt kokku arvutada. Ehk saame siis ka välja arvestada, kuidas võiks koguduste arv edaspidi areneda.

Alustame siis sellest, et aastal 1990 oli Saksamaal 13.313 katoliku kogudust. Kolmekümne aasta pärast, 2020. aastaks on neist järele jäänud 9.858. Niisiis oli kiriku koguduste arv vähenenud igal aastal ligi 115 võrra. Kui me võtame eelduseks, et koguduste liitmine ja likvideerimine jätkub samas tempos mitte ainult Saksamaal, vaid kogu maailmas, siis on 87 aasta pärast terve maailm üks kogudus – ja paavst on selle preester, köster ja kellamees. Küllap on siis ka maailmalõpp ukse ees... Aga iga tervemõistlik inimene saab aru, et päris nii vist ikka ei lähe.

Matemaatiliselt saab tõesti paljutki välja arvestada ja arvutuste õigsusele pole midagi ette heita, ainult et praktika kujuneb paraku pea alati teistsuguseks kui inimlikud prognoosid on oletanud. Maailmareaalsus on selleks liiga kompleksne, et meil oleks ligipääs kõigi ajalooprotsesside lähteandmetele, ja meil puudub ka ülevaade sellest, kuidas need protsessid üksteist mõjutavad – kus

tekib summeerumine ja võimendumine, kus neutraliseerumine ja nõrgenemine.

Muidugi on ka maailmalõpu kohta tehtud rohkesti prognoose. Näiteks on astrofüüsikud välja arvutanud, et Päikese järkjärgulise kuumenemise tõttu muutub elu Maa peal võimatuks juba umbes 900 000 miljoni aasta pärast. Kuid kes teab, võibolla mõeldakse selleks ajaks välja viis, kuidas maakera päikeselõõsa eest varjata, või leitakse uus planeet, kuhu inimkond võiks omale kodu rajada.

Samuti on välja arvestatud, et kogu meie universumis peaksid kõik tähed oma energia ära põletama umbes 10 astmes 76 aasta jooksul – see on siis arv aastaid, milles number ühele järgnevad 76 nulli. Olen nõus: see on väga pikk aeg... aga ikkagi lõplik. Kuid äkki polegi meie kosmos ainuke, ja kui leitakse võimalus siirduda mõnesse teise universumi, siis ei pruugi meie praeguse maailmakõiksuse soojussurm olla veel inimkonna lõpp.

Armsad õed ja vennad: nagu näha, ei aita matemaatika meid maailma lõpu väljaarvutamisel eriti palju. Kuid kindlasti on sellest suur kasu, kui me võtame juba ette arvesse oma tegude tagajärgi. Jah, muidugi, Jumal võib meile pärast öelda, et arvestasime valesti, aga veel rohkem laitust teenime kindlasti ära siis, kui me ei mõtle sellele üldse, kui me ei pane tähele protsesse, mis toimuvad meie ümber, ja kuidas me neis osaleme, millega nõustume, kuhu anname oma allkirja. Võib juhtuda, et nii mõnigi mõtlematu otsus võib maksta meile hingehinna, ja see saab siis olema meie personaalne viimnepäev. Aamen.